

Jinak byl rok 1926. klidný a urodný.

V roce 1927.

byl po druhé zvolen prezidentem republiky T. G. Masaryk. Zdejší kraj postížen byl velkým suchem, tak že občané byli nuceni pro dobytek objednávat i slámu z jiných krajů.

V tomto roce upravena také další část kanalizace v obci.

Velkou událostí v tomto roce bylo, že zavedena byla elektrika, pro osvětlení a pohon. Stalo se tak připojením na hlavní vedení pod kablím.

Po prve rozsvícena elektrická světla v celé obci, při slavnosti, její předání 1. října. Elektrizace obce provedena byla současně z 52. krasovými obcemi na tři etapy. Víd státu získal s výs. krasových obcí výpůjčku 5. mil. Kč.

Obci Zámku dostalo se z této celkové výpůjčky 137.350. Kč.

Současně obdržela obec na tento účel subvence od státu v obnosu 42.000. Kč. Elektrické osvětlení zavedeno bylo do 80. domů a rolníci a živnostníci zakupovali si současně elektrické motory pro pohon veškerých strojů. Návěs a části obce osvětleny 16. veřejnými světly.

V tomto roce při obecních volbách, byla mezi stranami sociálně demokratickou a lidovou, dohodnuta jedna společná kandidátka, následkem čehož bylo tudíž od voleb upuštěno.

Zvoleno bylo 9. členů ze strany soc. demk. a to: Robert Dvořáček č. 52. Jan Martinek č. 66, Ant. Zivný č. 47, Vincenc Toufar č. 38, Rudolf Trávníček č. 86, Jos. Hucera č. 83, Stanislav Martinek č. 6, Ant. Louček č. 56, Frant. Ševčík č. 50.

Za stranu lidovou 6. členů a to: Frant. Ševčík č. 4, Met. Martinek č. 62, Andělín Ševčík č. 42, Frant. Mikulášek č. 59, Frant. Musil č. 23 a Frant. Jelínek č. 26.

Rok 1928

Tohoto roku byl zdejší kraj postřen 28. července odp. po 5. hod. velkou bouří a větrnou smrští, která v několika minutách natropila ohromné škody. Tak u oborského rybníka stromy, v lese přes 200let staré, byly v celém tom údolí zpřetrženy a kůže nů vyvráceny. Taktéž les na "Semijsn" byl takto zničen. V obci samé větrná smršť způsobila velké škody na střechách domů a na všem stromovím. U kapličky staletý kaštan byl rozlomen v půli. Po této smršti byl hrozný pohled na způsobení škody. V lesích to vypadalo jak po bitvě ve světové válce. V prosinci nastala krutá zima, která trvala až do března 1929. Takové zimy nebylo pamětníka. Mrazy dosahovaly až 32° stupně C. Vlasy měly veliké zpoždění pro ukrutnou zimu. Vrocné stromoví bylo velmi poškozeno a nejvíce ořechy, které tento mraz úplně zničil. V létě těsně před záněmi byl kraj postřen prudkou bouří skupobitím. Hrozně mraky sahaly až nízko k zemi. Skupobiti postihlo část polí na pláňavech až dále k Věmcicím, kde byla úroda zničena docela. Na podzim kominy opět volby do zákonodárných sborů. V obci odvolalo se 317. voličů 303, voličů a do poslanecké sněmovny jednotlivě strany hlasů:

Do senátu 278, 265.

Komunisté 3.

Komunisté 3.

Polici a řidé 1.

Kř. soc. 15.

Kř. soci. 20.

Loc. demk. 133.

Loc. demk. 163.

Lidovci 81.

Liga 3.

Republikáni 8.

Lidovci 91.

Živnostníci 9.

Republikáni 8.

Lidovci 5.

Živnostníci 9.

Lidovci 4.

V roce 1930.

byl usnesením obecního zastupitelstva ze dne 6. února jmenován prezident republiky

J. G. Masaryk čestným občanem obce. Těto pocty dostalo se mu z obce celého okresu. K uctění památky 80. letých narozenin jeho 7. brězna bylo v kapličce usazeno 6. lip a pojmenováno Masarykovi Lipy. Na tuto počest darovala obec také zdejším občanům ve stáří 80. ti let po 100 Kč. a to: Jos. Novákovi č. 7, Marii Urbanové č. 38, Marii Trávníčkové č. 57 a Marii Martinkové č. 94.

V tomto roce byla pocitována všeobecná hospodářská krise, která ve zdejší obci se projevila vysazováním a propouštěním dělníků z práce a v roce 1931 se ještě více zhoršovala. V důsledku toho vydávány z prostředků státních tak zvané stravovací lístky pro nezaměstnané dělnictvo. Ženati dostávali týdně 2 lístky po 10 Kč. a svobodní 1. lístek po 10 Kč. za něž dostali nakoupiti v obchodech potraviny. Ku zmírnění nezaměstnanosti přispěla obec tím, že nechala řádně upravit cestu z Píndule až na Plánivý a jiné obecní cesty. Náklad na úpravu těchto cest činil 18.000 Kč. a minist. soc. péče bylo na toto poskytnuto 6.000 Kč. V tomto roce v říjnu provedeny obecní volby. Podány byly 3 kandidátní listiny:

Sociálně demokratická, Lidová a domkářů a dělníků strany lidové.

Sociálně demokratická kand. obdržela 196, lidová 72, a domkáři a dělníci strany lidové 55 hlasů. Byli zvoleni.

Soc. demkr.: Martinek Stanislav č. 6.

Louček Antonín č. 56.

Martinek Jan č. 66.

Lívny Antonín č. 47.

Kaspárek Josef č. 55.

Štáka Rudolf č. 13.

Trávníček Rudolf č. 86.

Hakáč Metoděj č. 49.

Křížera Adolf č. 36.

Lidovci:

Ševčík František č. 4.

Martinek Metoděj č. 62.

Martinek Jan. č. 22.

Lidovci d. a děl. Mikulášek Antonín č. 20.

Dvořáček Robert č. 52.

Kučera Josef č. 83.

V roce 1932 mimo stále stoupající nezaměstnanost a částečného sucha nebylo žádných zvláštních událostí.

V roce 1933. hned po novém roce bylo následkem mlhavého počasí postřeno třice velkou jinovatkou všechno stromoví. Jinovatka tato musela být z ovocných stromů seřisána, aby se úplně nerozlámaly. Obecní i panský les, byl z velké části jinovatkou zničen. 3 dráty elektrického vedení byly tak jinovatkou zatíženy, že vyvrátily pod Hrubým velký čtyřhranný sloup pro toto vedení. Zelezná konstrukce sloupu byla ohnuta až k zemi a musel být nahrazen sloupem jiným ještě pevnějším.

Hospodářská krise trvala neustěnně dále a rok byl větším dílem suchý. Téhož roku dosáhla obec postavením několika nových domků přes 100. čísel.

V roce 1934. bylo v obci proveden po první pronájem obecních pozemků veřejnou dražbou, na místo dosavadního pronájmu z volné ruky. Dražba tato očekávána s velkým napětím a skončila až na menší výjimky klidně. V březnu bylo velmi teplé a krásné počasí, za to v dubnu a květnu byla zima. Nezaměstnanost trvala a do pušce chodilo velmi velmi málo dělníků.

V roce 1935. krise trvá neustěnně dále a počet nezaměstnaných dosáhl přes 60 osob. Bída nezaměstnaných zmírňována mimo podporou org. odborových a stravovacích listků, také přiděly potravín. Obecní pozemky byly dány k odměnění a řádnému osídlování kamenný.

V obci započato také se stavbou Dělnického domu a konány přípravy ku stavbě silnice

Žďár - Lencov, která byla již vyměřena.

Obecní fond na stavbu silnice dosáhl 84.000 Kč.
Rok 1935, byl do polovice mokrý, pak však velmi suchý.

V roce 1936 dokončena stavba silnice směrem k Ráji. Při této práci našlo dočasnou obsluhu mnoho nezaměstnaných. V témže roce dokončena stavba Dělnického domu, který vyrostl z obětavé práce a podání dělnických rukou. Přes značné množství překážek záruka finančního i technického uskutečnění v letech nemívá oborů této budovy.

R. 1937 — V tomto roce bylo sřejmo, že se se světem schytluje k válce. Žbrojovky začaly vyrábět plnou parou, takže mnoho dělníků z naší obce našlo práci ve zbrojním průmyslu. Vytvářelo velké akumuli nebezpečí, které Československu hrozilo z agresivní válečné politiky Německa. Měšťácká reakce chtěla cestou vnitřního fašismu zatahnout republiku do Hitlerova područí. Rozhořčení lidu bylo zaměřeno proti velkokapitalistickým rádcům republiky a proti rádcům čimelům agrární strany, kteří drželi ve svých rukou ministerstvo národní obrany a ministerstvo vnitra a kteří nechali pouze pouštět k tomu, aby mohli sabotovat vojenskou obranu republiky, nepomáhat hitlerovské vojenské špiónáři, aby mohli krýt záda identistického Henleinova hnutí a separatistickým rádcům na Slovensku. Běh událostí v Československu se zatím již blížil k rozhodnému roku 1938. Československý lid byl rozhodnut v. r. 1938

bránit republiku i za cenu sebevětších obětí. Lovčák byl však věrně při Československu, byl hoškov k spojenecké pomoci bez ohledu na stanovisko západních mocností.

Avšak představitelé č. buržoazie, Benšem v čele ukázali se zájmy národa a republiky a tak v letech 1938 a 1939 otevřeli hranice republiky německým hitlerovským okupantům. Ti přivedli do naší země německé fašistické hordy, které náš národ po 6 let trýněli a vraždili. Byli to současně západní imperialisté, kteří v těch letech nejenže zradili své dvacetileté spojení s Československem, ale hnali jeho národy hrubami do německého fašistického otroctví. A ti to cynikové se pak za války neostýchali lichoměrně nářkat nad naším národním utrpením, jež způsobili; neostýchali se předstírat bolest, když Heydrich, Daluege, Frank prováděli v českých zemích své popravčí masakry; neostýchali se dělat v Anglii a v Americe rouhačskou komedii s Lidiem, Ležákem a pod.

V čele boje proti německému fašismu stála KSČ, která řídila boj našeho lidu za osvobození republiky. Noví a noví čelové vstupovali do tajných odbojových organizací, vydávali noviny a letáky, které buchovaly k boji celý národ. Tajné organizace pomáhaly vlastencům při útěku za hranice, aby mohli osloupit do řad československé zahraniční armády. Organizovaly osbrojené oddíly partyzánů, kteří přepadali

fašistické oddíly, vyharovali do vstupu
mosty a vlaky se střelivem a neme-
ckými fašisty.

Na Slovensku v r. 1944 vyhlásila Slove-
nská národná rada boj proti Němcům
a prádcům. Pak vypuklo Slovenské
národné povstanie.

Žalim přes Karpaty a Dukly se probo-
jovala na Slovensko Rudá armáda.
Koncem dubna r. 1945 bylo již Rudou
armádou osvobozeno celé Slovensko a
velká část Moravy. v Čechách, a hlouně
v Praze, však byla douč vojška něme-
ckých fašistů, kteří se chystali zničit
Prahu. Vypukl arputný boj. Českoslo-
venský rozhlas volal do celého světa
o pomoc. Mezi Plnem a Prahou byly
americké tanky, které však na pomoc
nepřiely. Toto volání rozlechl nejvyšší
velitel vltěné armády Sovětského
sojuz generalissimus Stalin. Vydal
okamžitě rozkaz, aby bojující Praze
vyjely na pomoc tanky, které do byly
Berlín. Pak Rudá armáda zachránila
Prahu před zničením.

Hned po osvobození naši olasli Rudou
armádou dali se pracující do obuvy-
naší země. Dělníci spolu s ostatními
pracujícími, vedeni KSC, přes odpor kapi-
talistů prosadili ručodně.

Když se v únoru 1948 buržoazní reakce
pokusila o spiknutí a kontrarevoluční
převrat, který však byl v krátka rozdroven,
nastal spád dalších revolučních
socialistických rárahů.